

0965. Bądź pozdrowione Serca

t.: XVIII w. (Miod)

1. Bądź poz- dro - wio - ne, Ser-ce me - go Pa - na!
Przed To - bą grzesz - nik pa-da na ko - la - na.

Przyj - mij ten po - kłon, lu - bo grzesz - nej du - szy;

Niech ją Twa do - broć za - lem szcze-rym skra - szy.

2. Tyś jest stolicą Boskiej Twej dobroci,
Proszę, niech ona moją złość ukróci,
Niech Krwi serdecznej ten odniosę skutek,
Za grzechy moje bolejący smutek.
3. Wiem, że Ci bardziej nad włócznię Longina
Wskroś święte Serce rani moja wina,
Na moje serce Twoją przenieś ranę;
Tak rany lecząc, szczęśliwym zostanę.
4. Z tą raną wszystkie życia mego chwile
Prowadzić myślę, z nią umierać mile;
Uświęcić serce i żyć z Tobą w niebie;
Czegóż tam więcej mam pragnąć nad Ciebie?